

MARTTI LUTHER

Kirkossa on kuultava, mitä Jumala puhuu

Kirkossa on katsottava, kuka, millainen ja kuinka suuri on se, joka käskää. Jos näin ei tehdä, Perkele aivan helposti muuttaa sanat kuka, millainen ja kuinka suuri kuulumaan: mitä, millaista ja kuinka paljon.

Aahas ajatteli tehdä erinomaisen palveluksen Jumalalle ja uhrata poikansa Aabrahamin esikuvaa seuraten. Siinä hän teki pahan synnin. Eihän hän kysynyt, kuka, siis Jumala. Uhrin eli vasikan Jumala oli käskenyt uhrata, mutta tästä Aahas ei välittänyt ja kiinnitti huomionsa 'kuka' –sanan sijasta sanaan 'mitä'.

Tätä kaikkea on Kirkossa aina mieleen teroitettava ja huolellisesti käsiteltävä, jotta tyytyisimme siihen opetukseen, jonka kerran olemme saaneet. Jos näin olisimme menelleet, ennen näitä aikoja, emme ikinä olisi omaksuneet luostariyhteisöjä, pyhiinvaellusmatkoja, aneita emmekä uhraamista vainajien hyväksi. Kuka hyvänsä pastori olisi seurakunnassaan opettanut Jumalan sanaa, ja seurakunta olisi tyytynyt saamaansa kasteeseen, Herran ehtoolliseen, synneistäpäästöön ja lohdutussanoihin kuollessaan ja eläes-

sään. Jokainen yksityinen olisi sitten tehnyt virkaansa yhteiskunnan ja talouselämän palveluksessa herrana, esivaltaan kuuluvana tai alamaisena. Milloinkaan eivät kirkkoon olisi luikerrelleet paavilaisten kauheat luonnonvastaisuudet.

Näinhän Aabraham käyttäytyi. Hän jätti uskoa koskevat kysymykset, enkelit ja Jumalan havainnot Moorian vuorelle, jota pyhempää paikkaa ei silloin koko maailmassa ollut. Olihan hänen korviinsa kajahtanut Jumalan ääni ja hänen lupauksensa. Kaikelle tälle hän nyt käänsi selkensä. Niin tärkeänä hän piti kutsumustaan ja Jumalan sanan palvelusta. Kun Jumala ei mitään käskä, hän ei mihinkään ryhdy, vaan palaa talouden toimiin, hallitsee perhettään, vaimoaan ja orjiaan, missä ei käy ilmi mitään hengellistä tai kirkollista; sen hän näet jättää Moorian vuorelle eikä häntä viivytä enkelten ilmentyminen, vaan hän palaa orjiensa ja aasin pariin.

Kirjasta Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24, Hämeenlinna 2005, s. 345-346. Suomennos Heikki Koskenniemi. Otsikko toimituksen.

Pääsiäisen ilo jatkuu

Takana, runsaan kuukauden päässä, on pääsiäisjuhla. Tänä vuonna pääsiäinen oman kalenterimme mukaan oli lähes niin aikaisin kuin mahdollista, 23.3. Tänä vuonna olen saanut poikkeuksellisen paljon pääsiäisviestejä itse juhlan jälkeen. Venäjällä ja Ukrainassa enemmistö käyttää ortodoksista kalenteria. Sen mukainen pääsiäinen on joskus samaan aikaan kuin meillä, mutta joskus ajankohta on eri. Tänä vuonna ero meikäläisen ja heikäläisen pääsiäisen ajankohdan välillä oli lähes mahdollisimman suuri. He viettivät pääsiäistä 27.4. Monet uskonveljemme ja –sisaremmme noissa maissa viettävät juhlia sikäläisen kalenterin mukaan. Tämä on sinänsä ehdonvallan asia. Tämänvuotinen ero ajankohdissa on merkinnyt puhelimen piippauksia pääsiäistervehdyksen saamisen merkiksi jo kauan sen jälkeen kuin itse sitä juhlimme.

On aivan hyödyllistä muistaa, että Kristuksen ylösnousemuksen ilosanoma on jatkuvasti mielessämme ja toivomme perustana. Vapahtaja antoi itsensä sovitushriksi meidän edestämme. Hän nousi ylös varmana merkinä siitä, että synnit ovat anteeksi annetut ja tie

taivaaseen on avattu. Tämä Vapahtajan voitto on perustana lähetyskäsylle, joka on ajankohtainen Kristuksen taivaaseen astumisen päivänä. Kristuksen ylösnousemus teki pelokkaista apostoleista rohkeita, niin että he saattoivat helluntaina julistaa evankeliumia rohkeasti ja sen jälkeen viedä ilosanomaa kaikkeen maailmaan. Sana Kristuksen voitosta, syntien anteeksiantamuksesta ja iankaikisesta elämästä on näin tullut sinullekin.

Pääsiäisen riemu on voimanlähde myös jokaisen uskovan oma-kohtaisessa kilvoittelussa. Elämme taistelujen keskellä. Maailman paineet ja houkutukset ovat raskaita. Arkipäivässä emme aina kaikkien velvollisuuksien ja vaivojen keskellä näe iloa ja valoa. Ajatus-ten, sanojen ja tekojen synnit raskauttavat omaatuntoa. Kaikkea tätä vastaan kuitenkin kuuluu sanoma siitä, että Vapahtaja nousi kuolleista. Hän hankki voiton kaikista synneistä ja kuolemasta. Tämä evankeliumi antaa ilon ja autuuden varmuuden keskellä vaivaa ja taistelua. Tämä evankeliumi antaa myös perusteen ajatella, että kaikki muutkin ovat Kristuksen lunastamia ihmisiä, jotka hän tahtoo koota seurakuntaansa ja viimein perille autuuteen. Pääsiäisen evankeliumi antaa sinulle paitsi toivon itseäsi varten, myös autuuden viestin toisille kerrottavaksi.

Seurakunta viettää ”pientä pääsiäistä” joka sunnuntai. Tuota päivää nimitetään jo Uudessa testamentissa Herran päiväksi juuri Kristuksen ylösnousemuksen tähden. Olipa juhlapäivän täsmällinen aihe mikä tahansa, on uskovan toivon ja elämän perusta aina se, että Vapahtaja on voittanut kuoleman.

Venäjän kielessä sunnuntaita merkitsevä sana tulee ylösnousemuksesta. Näin oli silloinkin, kun evankeliumin julkinen saarna oli ankarasti kielletty. Ideologiat tulevat ja menevät. Maailman paine on välillä kovempi, välillä vähemmän kova. Kristuksen ylösnousemuksen merkitys säilyy, antaa rauhan ja uuden voiman väsyneelle. Viimein ylösnoussut Vapahtaja vie jokaisen uskovansa perille loppumattomaan pääsiäisiloon.

Kimmo Närhi

Kutsu suurille illallisille

*Toisena sunnuntaina Pyhän Kolmiykseyden päivästä.
I vuosikerta. Evankeliumi*

Jeesus sanoi: “Eräs mies laittoi suuret illalliset ja kutsui monta. Ja illallisajan tullessa hän lähetti palvelijansa sanomaan kutsutuille: ‘Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina.’ Mutta he rupesivat kaikki järjestään estelemään. Ensimmäinen sanoi hänelle: ‘Minä ostin pellon, ja minun täytyy lähteä sitä katsomaan; pyydän sinua, pidä minut estettynä.’ Toinen sanoi: ‘Minä ostin viisi paria härkiä ja menen niitä koettelemaan; pyydän sinua, pidä minut estettynä.’ Vielä toinen sanoi: ‘Minä otin vaimon, ja sen tähden en voi tulla.’ Ja palvelija tuli takaisin ja ilmoitti herralleen tämän. Silloin isäntä vihastui ja sanoi palvelijalleen: ‘Mene kiiruusti kaupungin kaduille ja kujille ja tuo köyhät ja raajarikot, sokeat ja rannat tänne sisälle.’ Ja palvelija sanoi: ‘Herra, on tehty, minkä käskit, ja vielä on tilaa.’ Niin Herra sanoi palvelijalle: ‘Mene teille ja aitovierille ja pakota heitä tulemaan sisälle, että minun taloni täytyisi; sillä minä sanon teille, ettei yksikään niistä miehistä, jotka olivat kutsutut, ole maistava minun illallisiani.’” Luuk. 14:16–24.

Kun Jeesus oli erään fariseusten johtomiehen talossa aterialla, hän varoitti ensimmäisten sijojen etsimisestä ja kehotti kutsumaan sellaisia, joilta ei voi odottaa vastapalveluja. Silloin eräs pöytävieraista sanoi: “Autuas se, joka aterioi Jumalan valtakunnassa!” Tämä on johdantona tekstimme sisältämälle Jeesuksen puheelle.

1. Kutsu valmiiseen pöytään

Pöytävieras piti suurena onnena olla aterialla Jumalan valtakunnassa. Nyt Vapahtaja haluaa kuvata hänelle ja meille kaikille, millainen evankeliumin saarna on ja kuinka sen käy maailmassa. Voisi näet luulla, että jokainen pitäisi suurena kunniana saada aterioida Jumalan valtakunnassa ja että kaikki heti kohta rientäisivät näihin pitoihin.

Jeesus sanoo: “Eräs mies laittoi suuret illalliset ja kutsui monta. Ja illallisajan tullessa hän lähetti palvelijansa sanomaan kutsutuille: ‘Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina.’” Oli tullut illallisaika. Toisin sanoen, oli tullut tämän maailman viimeinen aika, kun Messias oli tullut ja tehnyt kaiken mitä lunastuksemme tarvitaan. Ratkaisutaistelu oli käyty. Rauha oli tullut. Oli evankeliumin aika. Kaikki oli valmista kenen tahansa syntisen käydä sisälle Jumalan valtakuntaan.

Pitojen isäntä lähetti palvelijansa viemään illalliskutsuja. Isäntä ei säästellyt kutsuja, vaan kutsui monta. Tämä kutsu meni kaikille juutalaisille. Se ei sulkenut heistä ketään pois. Alkuteksti puhuu yhdestä palvelijasta, jonka isäntä lähetti. Tämä palvelija on Kristuksen Kirkko, joka saarnaviran ja yleisen pappeuden kautta vei kaikille samansisältöisen kutsun kuin yhden miehen suusta käydä sisälle Jumalan valtakuntaan. Sillä tässä kutsussa kaikuu sen

Paimenen ääni, joka on yksi ja jonka lauma on yksi.

Oli ilta ja työt olivat päättyneet. Turha raadannan aika, joka ei antanut leipää suuhun eikä lupaa käydä suurelle illalliselle, oli ohi. Nyt kaikui ystävällinen kutsu: "Tulkaa, sillä kaikki on valmiina." Sellainen on Jumalan valtakunta. Sellainen se on juutalaiselle, sellainen se on meille. Se on valmiin armon valtakunta, valmiin juhlapöydän ravitseva ateria. Se on armoateria. Sille ei käydä ansiosta eikä arvokkuudesta. Se on syntisiä varten, heille syntien anteeksiantamiseksi ja iankaikkiseksi elämäksi.

Vaikka oli niitäkin, jotka noudattivat kutsua, niin useimmat hylkäsivät sen. Kohteliaasti, mutta sitäkin päätävämmän he kieltäytyivät. Kuka oli ostanut pellon, kuka härkiä, kuka ottanut vaimon, "päteviä" esteitä oli loputtomiin, yleisinhimillisiä verukkeita, joilla Jumalan edessä ei ole mitään arvoa. Sellainen on juutalainen, samanlainen on suomalainen, samanlainen jokainen ihminen kansallisuudestaan riippumatta. Apostoli Johannes muistuttaa niistä, jotka uskovat: "Kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi" (Joh. 1:12).

Evankeliumissa loukkaa ihmisen ylpeyttä se, että pelastus on pelkkää armoa, että se on niin valmis, ettei siihen voi mitään lisätä. Jumalan valtakunnassa on kuitenkin armon pito-pöytä. Sille pääsee vain kutsusta, ei ansiosta. Kutsu nojaa Jumalan laupeuteen Kristuksessa. Kaikki on täysin valmista syntisen armahtamista varten. Meidät puetaan Kristuksen vanhurskauteen ja ravitaan hänen armollaan.

*Oi Jeesus, kuinka riemuitsen
Mä sulta puvun sain.
Näin kelpaan sulle taivaaseen,
Mä jonne matkustan.
En tahdo siihen ommella
Mä itse lankaakaan,
Käyn aina eteen Jeesuksen
Vain vanhurskaudessaan.*

Lina Sandell. SK 1961 nro 252:1,6.

2. Kutsu kaikille

Kun Kristus oli noussut kuolleista, evankeliumi julistettiin ensiksi juutalaisille, mutta heti myös pakanoille. Jeesus käski julistaa sen kaikille kansoille ihmisiä erottelematta. Viesti oli vietävä köyhille ja raajarikoille, sokeille ja rammoille. Sen tuli antaa kuulua kaupungissa, sen kaduilla ja kujilla. Kun viesti oli kaikunut juutalaisten keskuudessa, vielä oli tilaa. Valittujen täysi luku ei ollut vielä tullut sisälle. Siksi oli mentävä myös teille ja aitovierille. Evankeliumi oli vietävä pakanoille, että nekin, jotka eivät olleet Jumalan kansa, kuulisivat kutsun, uskoisivat ja tulisivat sisälle Jumalan valtakuntaan.

Jumalan armoahto on yleinen. Yksikään ihminen ei voi sanoa, ettei Jumala halua hänen pelastuvan. Jumala näet tahtoo, että "kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden" (1 Tim. 2:4). Kun Raamatun nojalla olemme tästä vakuuttuneita, rohkenemme soveltaa Kristuksen sovitustyön ja Jumalan armolupaukset myös itseemme. On lohdullista, että kaikki on sulaa armoa eikä meidän tarvitse etsiä syytä pelastukseen itsestämme.

Uudestikastajapiirit ovat omaksuneet kalvinistisen epävarmuusopin. Sen mukaan Jumalan armoahto ei ole

yleinen, vaan koskee vain valittuja. Nämä piirit korostavat ihmisen omaa ratkaisua ja osuutta kääntymyksessä. Kääntymys ei ole niille yksin Jumalan teko, vaan ihmisellä on siinä oma panoksensa. Tällainen oppi vie ihmisen pois Kristuksesta itsensä varaan, niin että juuri siinä mikä viime kädessä ratkaisee ihmisen pelastumisen, ihminen on oman ratkaisunsa varassa. Sellainen oppi ei anna jumalallista pelastusvarmuutta.

Jumala kutsuu valikoimatta kaikkia valmiille armoaterialle.

3. Vakava, todella vastaanotettavaksi tarkoitettu kutsu

Tekstimme sanoo lopuksi: “Niin Herra sanoi palvelijalle: ‘Mene teille ja aitovierille ja pakota heitä tulemaan sisälle, että minun taloni täytyisi; sillä minä sanon teille, ettei yksikään niistä miehistä, jotka olivat kutsutut, ole maistava minun illallisiani.’”

“Pakota heitä tulemaan sisälle.” Nämä sanat ilmentävät selkeästi Jumalan armoahtoa. Ne myös osoittavat, ettei Jumalan valtakuntaan tulemistä ole jätetty

ihmisen oman tahdon ja ratkaisun varaan. Kutsu on tarkoitettu vastaanotettavaksi. Se on vakavassa mielessä esitetty.

Meidän on kuitenkin kysyttävä, millaisesta pakottamisesta tässä on kysymys. Kristikunnan historian aikana on usein ymmärretty väärin ne keinot, joilla Jumalan valtakunnan työtä tehdään. Käännättämissä on käytetty ulkonaisia pakkokeinoja. On tartuttu miekkaan, käyty sotia ja pakotettu kuoleman uhalla ottamaan kristillinen kaste. Sellaista Vapahtaja ei tarkoittanut. Sellainen on välitänyt väärän kuvan kristillisyydestä.

Apostoli Paavali kirjoittaa: “Vaikka me vaellammekin lihassa, emme kuitenkaan lihan mukaan sodi; sillä meidän sota-aseemme eivät ole lihalliset, vaan ne ovat voimalliset Jumalan edessä hajottamaan maahan linnoituksia” (2 Kor. 10:3–4). Jumala on antanut meille välineiksi sanan ja sakramentit. Lain ja evankeliumin saarnalla Jumala tuo kutsunsa sydämelle ja asettaa sinne sisäisen pakon kääntyä. Niin Pyhä Henki vetää ihmisen Kristuksen turviin ja tekee sellaisesta, joka ei tahdo kääntyä, sellaisen, joka haluaa käydä sisälle Jumalan valtakuntaan. Se, joka haluaa, on jo kääntynyt.

Edelleen on havaittava, ettei tämä pakottaminen ole lain piiskalla sisälle ajamista. Laki herättää omantunnon toimintaan Jumalan edessä ja syyttää synneistä. Se ei kuitenkaan vedä ihmistä sisälle Jumalan valtakuntaan, vaan ihminen tuntee päinvastoin lain vaikutuksesta olevansa siitä kaukana. Sen sijaan evankeliumi asettaa hätäntyneen ihmisen eteen Jumalan valtakunnan valmiin pitopöydän ja kutsuu syömään. Ihminen saa luvan syödä siitä. Niin hän käsittää, että siinä on se,

mitä hän tarvitsee. Hänellä on armon nälkä ja nälän tähden pakottava tarve syödä, ja hän käy armon pöytään ja syö. Pakko, eikä kuitenkaan pakkoa. Sillä, jolla ennen ei ollut halua siitä syödä, nyt on aivan oma halu. On tapahtunut kääntymisen ihme Jumalan yksinomaisesta vaikutuksesta. Siinä syntinen saa syntinsä anteeksi ja löytää rauhan, Jumala saa kunnian. Sellainen on Jumalan valtakunta ja evankeliumi.

Jumala osoittaa suurta kärsivällisyyttä ja pitkämielisyyttä kutsuessaan meitä valtakuntaansa. Emme saa kuitenkaan vetää siitä väärää johtopäätöksiä. Jumalan sana neuvoo meitä ottamaan kutsun vastaan silloin, kun sen kuulemme. Se, joka kutsun hylkää eikä lopultakaan ota sitä vastaan, ei ole maistava näitä illallisia. Hän jää armon ulkopuolelle, sen armon, joka häntä varten oli valmiina ja jota hänellekin oli tarjoamalla tarjottu. Haluamme sanoa:

Nyt armon sana kajahtaapi

Jo yli maiden, merien,

Ja kaikki kansat kuulla saapi

Nyt Herran kutsun armoisen,

Hän huutaa

Kaikki tulkaa tänne

Jo häihin suuriin Karitsan!

Nyt teitä kutsuu ystävänne

Vieraksi armoatrian.

On Herra rakkaudessaansa

Jo suonut synnit anteeksi;

Hän niitä laupeudestansa

Ei lue meille kanteeksi,

Vaan tarjoo armiaasti aivan

Näin Kristuksessa lahjana

Nyt autuuden ja koko taivaan

Kaikille yksin armosta.

F.G. Hedberg. SK 1961 n:ro 123:3–3.

Markku Särelä 9.3.2008. Virret VK 1938: 137:1–4; 421; 160:1–4; 307:1–5; 423.

Lapsikasteesta

Sananen kastamatta kuolleista lapsista

Kun moni kysyy, miten niitten lasten käy, joille ei ehditä ennen heidän kuolemaansa antaa kastetta, niin käsittelemme tässä kysymystä lyhyesti.

Ensinnä on meidän tässä syytä muistaa, että Jumala ei ole jättänyt sanansa ja sakramenttien käyttöä meidän ihmisten mielivallan varaan. *Hän on päivinvastoin sitonut meidät ihmiset armonvälikkappaleittensa käyttämiseen auttaaksemme ja varjellaksemme ihmisiä autuuteen. Jollemme niitä käytä Jumalan määräämällä tavalla, niin elämme tottelemattomuuden synnissä. Jos joku väheksyy esim. lapsikasteen merkitystä ja jättää sen tekemättä, niin häneen soveltuvat ne ankarat sanat, jotka lausutaan niistä farisealaisista ja kirjanoppineista, jotka eivät kastattaneet itseänsä Johanneksen kasteella: he “tekevät Jumalan aikeen heitä kohtaan tyhjäksi”, Lk. 7: 30. Kuinka raskas edesvastuu onkaan niillä, jotka tahallaan tekevät lastensakin kohdalla Jumalan aikeen heitä kohtaan tyhjäksi.*

Vaikka Jumala näin on sitonut meidät armonvälikkappaleittensa tarkkaan käyttöön, niin *ei hän silti ole sitonut itseään* meidän toimintaamme tai laiminlyömiseemme. Tämä tulee erityisesti kyseeseen juuri niissä tapauksissa, joissa esim. lapsille ei ehditä antaa kastetta, vaikka se muuten mielellään tehtäisiin. Tällaisissa tapauksissa saavat kristityt vanhemmat olla lohdutettuja, sillä eihän siinä sakramenttia

Luterilainen Heinä-Elokuu 1933

halveksita, vaikka se ihmisen rajoittuneisuuden tähden puuttuukin. Jumala voi ilman kastettakin tehdä autuaiksi lapsia tavalla, joka ei ole meidän tarpeellista tietääkään, kuten esim. Vanhan Liiton israelilaisten tyttölasten suhteen on tapahtunut. Pakanain lasten suhteen emme rohkene sellaista lausua, sillä tässä me astumme alueelle, jossa kohtaamme Jumalan tutkimattomia tuomioita, Room. 11: 33 (F. Pieper).

Luther on joutunut hätääntyneitä äitejä tässäkin suhteessa lohduttamaan (eräässä kirjoittelmassaan 1542). Varmaan emme väärinkäytä lehtemme rajoitettua tilaa, jos sitä tässä vähän selostamme:

Lapsi voi ilman kastetta kuolla sellaisissa vaikeissa olosuhteissa, jolloin vanhemmat eivät jaks – vaikka he muuten sen mielellään tekisivät – edes erityisesti lausua Jumalalle hätäänsä ja huoltansa (kun muutenkin on hätä käsillä). Mutta silloin on voimassa tämä lause: “Henki auttaa meitä heikkoudeksamme – – Henki itse rukoilee edestämme sanomattomin huokauksin”, Room. 8: 26. Samoin: “Hänelle, joka voi tehdä enemmän, monin ver-

roin enemmän kuin kaikki mitä me anomme tai ymmärrämme...” Ef. 3: 20. Ei pidä luulla, että kristitty olisi mitätön olento, kuten jumalattomat ihmiset. Jumala pitää häntä rakkaana lapsenaan, jonka rukous voi paljon. Varmaan on Israelin kansan keskuudessa kahdeksaa päivää nuorempina kuolleet lapset tulleet autuaiksi vanhempien rukouksen kautta sen lupauksen nojalla, että hän on tahtonut olla heidän Jumalansa. Samoin on hän ilman Mooseksen lain järjestystä tehnyt useita autuaiksi (esim. Job, Naeman y.m.). Silti on Jumala tahtonut, että tuo laki pidetään voimassa iankaikkisen kirouksen uhalla. Kristityt saavat turvallisesti ja lohdutettuina puhua tapauksista, joissa emme lähemmin tunne Jumalan tuomioita. Ovathan kaikki asiat mahdollisia niille, jotka uskovat. Sellaiset asiat on jätettävä Jumalan haltuun ja saadaan lohdutusta sillä, että hän on kuullut sanomattomatkin huokauksemme ja tekee kaikki paremmin kuin me osaisimme niistä puhua.

Ja sitten Luther jatkaa näin:

“Pidä ennen kaikkea huolta siitä, että olet oikea kristitty ja että opit oikeassa uskossa rukoilemaan Jumalan puoleen ja sydämellisesti huokaamaan joko tällaisessa tai muussa hädässä. Sitten älä murehdi äläkä huolehdi lapsestasi äläkä itsestäsi. Muista, että rukouksesi on Jumalalle mieleen ja että hän on tekevä kaikki paljon paremmin kuin sinä voit sitä ymmärtää tai pyytää. “Avuksi huuda minua hätäpäivänäsi, niin minä tahdon auttaa sinua ja sinä olet kunnioittava minua”, Ps. 50: 15.”

Antakaamme näitten Lutherin opetusten lohduttaa ja vahvistaa meitäkin tämänlaatuisessa ja muussakin hädässä.

Seuraavalla kerralla vastaamme lopuksi vastustajien kolmanteen väitteeseen, että muka kristillisessä kirkossa olisi lapsikaste ollut käytössä vasta kolmannen vuosisadan alusta.

A. A. W.

Luterilainen n:o 5/1960, s. 37,38.

Astui ylös taivasiin, istuu Jumalan, Kaikkivaltiaan Isän oikealla puolella...

*Kun nyt Herra Jeesus oli puhunut heille, otettiin hänet
ylös taivaaseen, ja hän istui Jumalan oikealle puolelle.* Mark. 16:19.

Vielä neljäkymmenen päivän ajan ylösnousemuksensa jälkeen, Jeesus näkyvässä muodossa, kirkastetuin ruumiin, ilmestyi opetuslapsillensa ja muille maan päällä. Hän tahtoi vakuuttaa heille, että hänen ylösnousemuksensa oli tosiasia, tahtoi selittää heille kirjoituksia (Lk. 24:27¹) ja antaa heille lisää opetusta Jumalan valtakunnasta ja heidän tehtävistään täällä maailmassa. (Apt. 1:3-8²)

Mutta suoritettuaan työnsä täällä maan päällä, hän voitollisena, synnin ja helvetin voittajana, (Ef. 4:8³) palasi Isänsä kirkkauteen taivaaseen; (Joh. 17:4,5⁴; Lk. 24:26⁵) sinne isän kotiin, jossa on monta asuinsijaa ja jossa me saamme olla hänen kanssansa. (Joh. 14:2,3⁶; Fil. 1:23⁷) Meille kerrotaan hänen taivaaseen astumisestansa apostolien teoissa, ensimmäisessä luvussa. Neljäkymmentä päivää sen jälkeen, kun hän oli noussut ylös kuolleista vei hän opetuslapsensa öljymäelle, puhui heille viimeisen kerran, siunasi heitä ja sitten "kohotettiin hänet ylös heidän nähtensä ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään." (Apt. 1:9⁸) Näin hän otti heiltä pois näkyvän läsnäolonsa, mutta samalla lupasi olla heidän kanssansa maailman loppuun asti. (Matt. 28:20⁹). Hänen inhimillinen luontonsa siis ei ole rajoitettu määrättyyn paikkaan, sillä hän "astui ylös kaikkia taivaita ylemmäksi, täyttääkseen kaikki" (Ef. 4:10¹⁰).

Siis sekä jumalallisen että inhimillisen luontonsa puolesta on Jeesus vielä meidän kanssamme ja läsnä kaikkialla.

"Hänet otettiin ylös taivaaseen ja hän istui Jumalan oikealle puolelle" (Mk. 16:19¹¹). Jumalan oikea puoli ei ole myöskään määrätty rajoitettu paikka taivaassa, vaan Jumalan ääretön voima ja majesteetti, joka täyttää ja hallitsee kaikkea (Ps. 118:16¹²; 139:7-10¹³; Matt. 26:64¹⁴). Istua Jumalan oikealla puolella siis tarkoittaa olla korkeimmassa voiman ja vallan asemassa. Jumala "asetti hänet oikealle puolelensa taivaissa, korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja voimaa ja herrautta ja jokaista nimeä, mikä mainitaan, ei ainoastaan tässä maailmanajassa, vaan myös tulevassa. Ja kaikki hän on asettanut hänen jalkainsa alle ja antanut hänet kaiken pääksi seurakunnalle, joka on hänen ruumiinsa, hänen täyteytensä, joka kaikki kaikissa täyttää" (Ef. 1:20-23¹⁵).

Kristuksen jumalallinen luonto oli aina Jumalan oikealla puolella, toisin sanoen se aina vallitsi kaikkea. Tämä majesteettisuus annettiin myös hänen inhimilliselle luonnollensa, mutta ollessaan alennustilassa, Jeesus ei sitä aina ja täydellisesti käyttänyt. Mutta nyt hän myös ihmislouontonsa puolesta käyttää tätä kuninkaallista valtaansa.

Meidän ei siis tule ajatella, että kun Jeesus on astunut ylös taivasiin ja is-

tuu Jumalan oikealla puolella, hän on nyt toimeton. Korotuksen tilassa oleva Vapahtajamme hoitaa vielä kolmenlaista tointaan. Hän toimii profeettana, ylimmäisenä pappina ja kuninkaana.

Profeettanamme hän vielä saarnaa ja opettaa. Vähän ennen taivaaseen astumistaan hän sanoi opetuslapsilensa: “Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille” (Mk. 16:15¹⁶). Hän myös sanoi: “Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen, ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää.” Näin hän antoi seurakunnallensa käskyn saarnata ja opettaa sanaansa, ja kun hänen sanaansa saarnataan ja opetetaan sen puhtaudessa ja totuudessa, niin hän siten toimii profeettanamme. Kun hän lausui sanat: “Katso minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti” tarkoitti hän sitä, että hänen sanaansa tulee saarnata ja opettaa maailman loppuun asti.

Jeesus ei ainoastaan ole käskenyt sanaa saarnata ja opettaa, vaan hän on myös antanut ja antaa sanan julistajat. Sama Jeesus, joka “astui ylös, kaikkia taivaita ylemmäksi, täyttääkseen kaikki, antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen” (Ef. 4:11,12¹⁷). Kun sanan julistajat ovat Herran antamia lahjoja, tulee meidän jatkuvasti noudattaa Jeesuksen käskyä: “Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa” (Matt. 9:38¹⁸). Ja kun hän lähettää meille työmiehiä, tu-

lee meidän kiittää häntä näistä kalliista lahjoista ja olla heille kuuliaisia, kun he opettavat meille Jumalan sanan totuuksia (Hebr. 13:17¹⁹).

Ylimmäisenä pappinamme, korotuksen tilassa oleva Vapahtajamme puolustaa meitä uskovaisia (Room. 8:34²⁰). Johannes kirjoittaa: “Mutta jos joku syntii tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas” (1 Joh. 2:1²¹). Vapahtajamme, toimii puolustajanimme Jumalan oikeusistuimen edessä. Vaikka olemmekin uudestisyntyneitä Pyhän Hengen voiman kautta, niin me heikkoudessamme joka päivä rikomme Jumalan pyhää lakia vastaan. Kuinka lohduttavaa on tietää, että Vapahtajamme puolustaa meitä. Perustaan puolustuksensa suorittamaansa sovitustyöhön, hän sanoo: “Isä, olen tehnyt heidän edestänsä kaiken, mitä he itse eivät voineet tehdä, mutta mitä sinä vaadit heiltä. Olen kärsinyt täydellisen rangaistuksen heidän synneistään. Annoin henkeni pelastaakseni heidät helvetin iankaikkisista tuskista. Heidät on pesty puhtaaksi minun verelläni. Heille ei ole siis nyt mitään kadotustuomiota.” Sen tähden, että Jeesus on täyttänyt Jumalan vanhurskauten vaatimukset, ottaa Jumala vastaan hänen puolustuksensa.

Sä astuit Isäs kunniaan.

Nyt vastaat meidän eestä:

“Mä riensin ristin kuolemaan,

Sain voiton perkeleestä!

Sen pää on rikki poljettu,

Sen orjat siltä voitettu:

On ihmiskunta vapaa!”

Kuinka erinomainen puolustaja Jeesus onkaan! Kuuluu lakimies ker- ran kertoi, miten hän ei koskaan ota

puolustettavakseen eikä yritä vapauttaa sellaista henkilöä, jonka hän tietää olevan syyllisen. Mutta Jeesus ei ole kieltäytynyt ottamasta vastaan yhtäkään asiakasta. Hän itse sanoo: "Joka minun tyköni tulee, sitä minä en heitä ulos" (Joh. 6:37²²).

Jeesus myös ylimmäisenä pappinamme rukoilee maailman puolesta. Hän ei rukoile, että maailma jatkaisi edelleen synneissään, vaan että armon aikaa jatkettaisiin niin, että ihmiset saisivat kuulla evankeliumia ja tulla kääntymykseen.

Korotuksen tilassa oleva Vapahtajamme toimii myös kuninkaanamme. Kaikkivaltiaana hän vallitsee koko luomakuntaa, armosanallaan hän hallitsee seurakuntaansa maan päällä, ja

vihdoin hän johdattaa sen iankaikkiseen kunniaan taivaaseen. Kuinka lohduttavaa onkaan tietää, että hän, jolla on kaikki valta taivaassa ja maan päällä, on rakas Vapahtajamme. Ja kuinka lohduttavaa on myös tietää, että hän on seurakunnan pää ja että hän valitsee koko luomakuntaa seurakunnan hyväksi. Me, hänen lapsensa, olemme lähempänä häntä kuin mikään muu. Siispä hän käyttää valtansa ja voimansa meidän, ystäviensä hyödyksi ja eduksi. Niin kuin Joosef Egyptissä käytti valtansa veljiensä hyväksi (1 Moos. 46. ja 47.luku), samoin Jeesuskin vallitsee koko luomakuntaa meidän kristittyjen hyväksi. Hän johdattaa maailman asioita niin, että kaikki vaikuttavat meidän parhaaksemme,

jotka Jumalaa rakastamme (Room. 8:28).

Ja kerran tämä sama Jeesus, joka astui ylös taivaasiin, tulee samalla tavalla kuin hän taivaaseen meni (Apt. 1:11²³). Sinä päivänä jokainen silmä hänet näkee; haudoissa olevatkin kuulevat hänen äänensä. Tämä on oleva kauhea päivä niille, jotka ovat Jeesuksen hyljänneet epäuskossa, mutta meille, jotka Jeesukseen turvaamme, uskoen hänessä syntimme anteeksi, se on oleva riemun ja ilon päivä. Me saamme kuulla hänen sanovan meille: “Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti” (Matt. 25:34²⁴).

Sä, Jeesus astuit taivaaseen.

Taas sieltä tulet kerran,

Ja kunniassa suuressa,

Saa kaikki nähdä Herran.

On silloin päivä tuomion,

Vaan nyt tää armonaika on:

Nyt synnit anteeks saadaan.

SK 73:2

R. E.

Viitteet

¹) Lk. 24:27: Ja hän alkoi Mooseksesta ja kaikista profeetoista ja selitti heille, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu.

²) Apt. 1:3-8: ja joille hän myös kärsimisensä jälkeen moninaisten epäamättömien todistusten kautta osoitti elävänsä, ilmestyen heille neljänkymmenen päivän aikana ja puhuen Jumalan valtakunnasta.

Ja kun hän oli yhdessä heidän kanssansa, käski hän heitä ja sanoi: “Älkää lähtekö Jerusalemissa, vaan odottakaa Isältä sen lupauksen täyttymistä, jonka

te olette minulta kuulleet. Sillä Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä, ei kauan näitten päivien jälkeen.” Niin he ollessansa koolla kysyivät häneltä sanoen: “Herra, tälläkö ajalla sinä jälleen rakennat Israelille valtakunnan?” Hän sanoi heille: “Ei ole teidän asianne tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa voimalla on asettanut, vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka”.

³) Ef 4:8: Sentähden on sanottu: “Hän astui ylös korkeuteen, hän otti vankeja saaliikseen, hän antoi lahjoja ihmisille”.

⁴) Joh. 17:4,5: Minä olen kirkastanut sinut maan päällä: minä olen täyttänyt sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni. Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minut tykönäsi sillä kirkkaudella, joka minulla oli sinun tykönäsi, ennenkuin maailma olikaan.

⁵) Lk. 24:26: Eikö Kristuksen pitänyt tätä kärsimän ja sitten menemän kirkkauteensa?

⁶) Joh. 14:2,3: Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa? Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen.

⁷) Fil. 1:23: Ahtaalla minä olen näiden kahden välissä: halu minulla on täällä eritä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi;

⁸) Apt. 1:9: Kun hän oli tämän sanonut, kohotettiin hänet ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään.

⁹) Matt. 28:20: ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenteidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.

¹⁰) Ef. 4:10: Hän, joka on astunut alas, on se, joka myös astui ylös, kaikkia taivaita ylemmäksi, täyttääkseen kaikki.

¹¹) Mk. 16:19: Kun nyt Herra Jeesus oli puhunut heille, otettiin hänet ylös taivaaseen, ja hän istui Jumalan oikealle puolelle.

¹²) Ps. 118:16: Herran oikea käsi korottaa, Herran oikea käsi tekee väkeviä tekoja.

¹³) Ps. 139:7-10: Minne minä voisin mennä, kussa ei sinun Henkesi olisi, minne paeta sinun kasvojesi edestä? Jos minä taivaaseen nousisin, niin sinä olet siellä; jos minä tuonelaan vuoteeni tekiisin, niin katso, sinä olet siellä.

Jos minä kohoaisin aamuruskon siivillä ja asettuisin asumaan meren ääriin, sielläkin sinun kätesi minua taluttaisi, sinun oikea kätesi tarttuisi minuun.

¹⁴) Matt. 26:64: Jeesus sanoi hänelle: "Sinäpä sen sanoit. Mutta minä sanon teille: tästedes te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä."

¹⁵) Ef. 1:20-23: jonka hän vaikutti Kristuksessa, kun hän herätti hänet kuolleista ja asetti hänet oikealle puolellensa taivaissa, korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja voimaa ja herrautta ja jokaista nimeä, mikä mainitaan, ei ainoastaan tässä maailman-ajassa, vaan myös tulevassa. Ja kaikki hän on asettanut hänen jalkainsa alle ja antanut hänet kaiken pääksi seurakunnalle, joka on hänen ruumiinsa, hänen täyteytensä, joka kaikki kaikissa täyttää.

¹⁶) Mk. 16:15: Ja hän sanoi heille: "Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille."

¹⁷) Ef. 4:11,12: Ja hän antoi muutama apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen,

¹⁸) Matt. 9:38: Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa.

¹⁹) Hebr. 13:17: Olkaa kuuliaiset johtajillenne ja tottelevaiset, sillä he valvovat teidän sielujanne niin kuin ne, joiden on tehtävä tili, että he voisivat tehdä sitä ilolla eikä huokaillen; sillä se ei ole teille hyödyllistä.

²⁰) Room. 8:34: Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella, ja hän myös rukoilee meidän edestämme

²¹) 1 Joh. 2:1: Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas

²²) Joh. 6:37: Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni; ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos.

²³) Apt. 1:11: ja nämä sanoivat: "Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaaseen menevän."

²⁴) Matt. 25:34: Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: "Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistuna maailman perustamisesta asti."

STLK:n kirjamyntiluettelo ja hinnasto 2008..... Hinnat euroina

Aamoksen kirja, käännös ja selitys (Särelä)	2,50
Erilaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkoliittoja (Uppala)	1,00
Helmii (Voima, Lappalainen).....	4,00
Iso katekismus, venäjänkielinen	10,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (Särelä)	0,50
Jeesus elää, runokirja (Aho)	5,00
Jeesus on tosi Jumala (Särelä)	2,50
Katso Jumalan Karitsa (Aho)	5,00
Kirkko ja virka (C.F.W. Walther)	18,50
Kirkkokuri vaelluksen asioissa (Särelä)	1,50
Koetelkaa kaikki (toim. Särelä)	1,50
Kolossan seurakunta (Särelä)	2,50
Kristinoppi, (englanninkielinen, latviankielinen, liettuankielinen, ruotsinkielinen, suomenkielinen, venäjänkielinen, vironkielinen) á.....	10,00
Kristuksen kuuliaisuus (Särelä)	8,50
Kristus meidän edestämme (Särelä)	17,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (Särelä)	3,50
Laki ja evankeliumi (C. F. W. Walther)	20,00
Lapsikaste on raamatullinen (Särelä)	5,00
Lapsikaste on raamatullinen, venäjänkielinen	8,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, venäjänkielinen	32,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliherruudesta), venäjänkielinen	10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00
Oikaisuja pastori Pätiälän muistelmiin (Uppala)	1,00
Oikea näkyvä kirkko (C.F.W. Walther)	17,00
Paikallisseurakunta (C.F.W. Walther)	17,00
Pyhän kasteen sakramentti (Aho)	0,50
Raamattu opettaa	1,00
Raamattua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto	2,50
Raamatun arvovallasta ja erehtymättömyydestä (Nafzger)	5,00
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. Särelä)	0,50
Rukous joka päivälle	0,50
Saarnakirja osa 1 "Rauha teille!" (M. Särelä)	15,00
Saarnakirja osa 2 "Rauha teille!" (M. Särelä).....	15,00
Saarnavirka on Kristuksen käsky (Markku Särelä)	17,00
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (Särelä)	6,00
venäjänkielinen (Särelä)	8,00
Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (Luther)	6,00
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928 1968	1,00
Säännöt 2004.....	3,00
Taustaa 1— Tekijänoikeudesta maailmaan (Pälikkö & Särelä)	8,00
Taustaa 2 — Kehitysoopin kulissit (Pälikkö)	10,00
Tieni johdata taivaaseen (Apponen)	8,00
Tunnustukselliset 1 seurakunnat syntyvät (Uppala)	17,00
Tähän asti on Herra meitä auttanut STLK:n 50 vuotisjuhlahulkaisu	3,50
Vanhan testamentin esikuvia Jeesuksesta (Aho)	2,50
Yhden uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), venäjänkielinen	25,00
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (Särelä)	1,00

Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8-17 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 25-31 (Luther).....	49,00
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (Preus)	3,50
Raamatun inspiraatio (Preus)	14,50
Uskon pyhä salaisuus (Gerhard)	37,00
Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (Preus)	5,00
Voimattomalle voimaa (Aho/Koskenniemi)	10,00

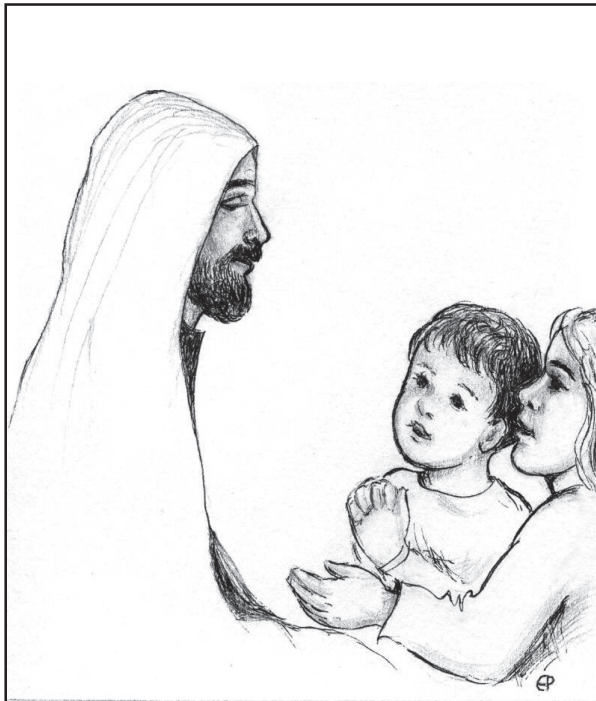
LUTERILAINEN lehti, vuosikerta..... 22,00
 “ “ “ irtonumero

Lähetystyöhön tarkoitetuista suuremmista tilauksista voidaan hinnasta neuvotella erikseen.
Postitse tilattaessa hintaan lisätään toimituskulut

Vesä

Luterilainen - Lastenosasto

KESÄ 2008

“Totisesti minä sanon teille: Joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle.” Luuk.18:17

Äiti

Pastorin kirje

Toukokuun toisena sunnuntaina on äitienpäivä. Oletko ajatellut, mitä kaikkea hyvää olet äidiltäsi saanut? Joka päivä hän huolehtii, että sinulla on ruokaa, vaatteita ja muuta tarpeellista. Saattaapa äiti muistuttaa läksyjen teosta, nukkumaan menosta ja varoittaa liiasta tietokoneella pelaamisesta. Noista kaikista asioista ja paljosta muusta on aihetta kiitokseen. Äiti pitää sinusta huolta.

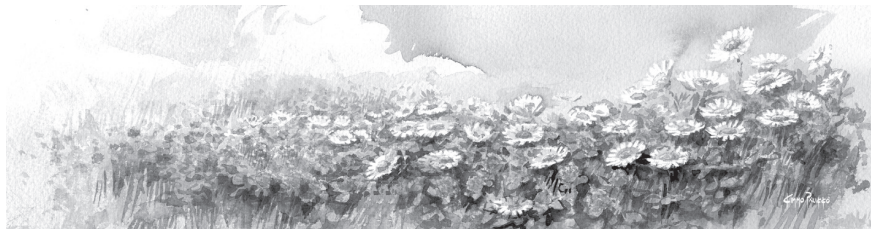
On aivan erityisen suuri asia, jos äitisi opettaa sinulle Jumalan sanaa. Raamattu kertoo Timoteuksesta. Hänen äitinsä ja isoäitinsä olivat opettaneet hänelle Jumalan sanaa. Kun hän oli jo aikuinen, apostoli Paavali kirjoitti hänelle: *”Pysy sinä siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet varma, koska tiedät, keiltä olet sen oppinut, ja koska jo lapsuudestasi saakka tunnet pyhät kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi, niin että pelastut uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.* (2 Tim. 3:14,15) Timoteuksella oli suuri lahja. Hän tunsu Raamatun sanan lapsuudestaan saakka. Rakkaat äiti ja isoäiti olivat opettaneet sitä hänelle. Muistathan sinäkin olla kiitollinen siitä, että äitisi, isäsi tai muut sukulaisesi opettavat sinulle Jumalan sanaa?

Kun kasvat, voit osoittaa kiitollisuutta äidille monella tavoin. On oikein, että puhut hänelle kauniisti, autat häntä kotitöissä ja tottelet häntä. Kun vuosia kuluu ja äiti vanhenee, hän voi tarvita apuasi jokapäiväisissä asioissaan.

Äitienpäivä ei ole varsinaisesti kirkollinen juhla. Kuitenkin tuo juhlapäivä muistuttaa siitä, että Jumala huolehtii meistä vanhempien välityksellä. Muistamme myös sitä, kuinka suuri arvo ja siunaus on neljännellä käskyllä: ”Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että menestyisit ja eläisit kauan maan päällä.”

Virsikirjassa on kaunis kiitos ja rukous äidin puolesta: ”Nyt kädet yhteen liitämme Ja äidistämme kiitämme. Suo Jeesus hälle armostas Sydämen ilo autuas.” (Väinö Malmivaara, virsi 641:4)

Kimmo Närhi

Oravalla puussa...

Pihallani on kaikenlaista vilkasta toimintaa näin keväisin. Jänis söi kaikki syksyllä istuttamani kookukset, mutta se on niin söpö, etten voi olla sille vihainen. Jännityksellä odotan, että viime vuotinen ystäväni, siili taas tulisi näkyville.

Linnut rakentavat pesiä, oravat ajavat toisiaan takaa milloin puissa milloin maassa. Koko talven pihalla on ollut ruokaa linnuille, talia ja auringonkukan siemeniä. Myös oravat ovat ahkerasti käyneet lintujen ruokintapaikalla.

Viime kesänä pihalle kasvoi suuria auringonkukkia ympäriinsä paikkoihin, joihin kukaan ei ollut niitä kylvänyt. Saatoimme vain arvata, että orava oli

toiminut puutarhurina ja kätkenyt siemenet noihin paikkoihin.

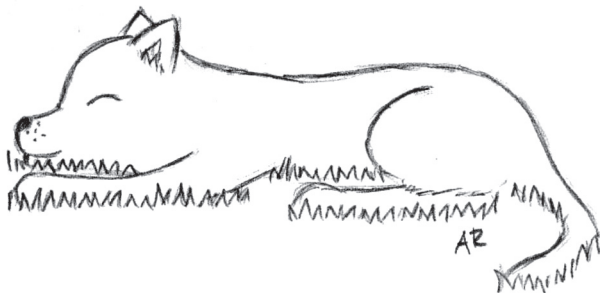
Sananlaskujen kirjassa on monia viisauksia, joissa meitä kehoitetaan katsomaan Jumalan luomistekoja opiskemme. Mitähän oppimista meillä on oravasta? Orava kerää kesällä kaikenlaista syötävää talveksi, eihän se luonnossa voi luottaa siihen, että joku ihminen sitä ruokkisi. Se kuljettaa löytämänsä siemenet piilopaikkoihin maahan tai puiden koloihin. Näin orava varautuu tulevaan talveen. Talvella se sitten etsii kätköpaikkansa.

Miten sinä varustaudut talven varalle?

Meidän Jumalan lasten on pidettävä huolta siitä, että saamme Jumalan sanan ravintoa. Ilman sitä me kuolemme hengellisesti. Meidän uskomme säilyy, kun luemme ja kuulemme Raamatun opetuksia, laulamme virsiä ja hengellisiä lauluja ja puhumme ahkerasti Taivaalliselle Isällemme rukouksessa.

Tätä ravintoa on taas tarjolla runsaasti kesän leireillä. Tule sinne ja laita opetukset varastoon ei pelkästään ensi talvea vaan koko elämää varten!

Tuula

Raamatunlauseita ja laulunsäkeistöjä

On hyvin tärkeää, että opimme raamatunlauseita ulkoa. Rippikoulusahan niitä ainakin opetellaan. Opettele niitä rukoillen! Ethän tiedä, milloin niitä tarvitset. Herra Jeesus, joka on neuvonantajasi, voi johdattaa mielesi vaaran hetkellä tärkeän Raamatun sanan, jonka kautta hän auttaa sinua. Hän lohduttaa ja rohkaisee sanansa kautta. Me vanhuksat olemme sen kokeneet lukemattomia kertoja. Kysypä vain isovanhemmiltasi! Itsekin voin sen todistaa. Esimerkiksi lause Johanneksen evankeliumin kuudennesta luvusta (Otahan selvää, mikä jae!) on ollut nuoruudestani asti perustärkeä: "Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni. Ja sitä joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos." Varsinkin tuo loppuosa on pysyvästi jäänyt mieleeni. Vasta nyt myöhemmin olen ymmärtänyt lauseen alkuosan iha-
nuuden.

Sitten on monia lauluja ja virsiä, joiden jokin säkeistö saattaa vakavasti puhutella tullessaan mieleen sopivassa tilanteessa. Kerran kauan sitten, olin hyvin murheissani oman kovuuteni ja pahuuteni vuoksi. Laulettiin adventtivistä. Virren viisi eräissä säkeistöissä kysytään: "Miks epäilet, vaikk' onkin niin suuret syntisi?" Tämä sama kysymys on myöhemminkin monesti antanut rohkaisua uskomaan anteeksi-antamukseen. Sillä säkeistö jatkuu: "Ne armostansa aivan pois pyyhkii

Herrasi. Hän syntisiä tullut on pelastamaan ja auttamahan heitä lapsiksi Jumalan." Samassa yhteydessä voi muistaa myös jonkun raamatunlauseen, esimerkiksi tämän: "Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan." (2 Kor. 5:19)

Anna-Kaisa Raamattua tutkimassa

Jeesus sanoi: "Anna kuolleiden haudata kuolleensa, mutta mene sinä ja julista Jumalan valtakuntaa."

Tunnen erään 91-vuotiaan vanhuksen Anna-Kaisan. Hän oli isäni viimeinen hoitaja diakonissana Alastarolla. Hänen uskollisuutensa ja antaumuksensa työssään oli Taivaallisen Isän

lahja meille. Anna-Kaisa muisteli äskettäin nuoruuttaan ja kertoi lukeneensa Raamatusta tällaisen kehotuksen, missä Jeesus sanoi: "Anna kuolleiden haudata kuolleensa, mutta mene sinä ja julista Jumalan valtakuntaa." (Luuk. 9:60) Anna-Kaisa oli silloin työssä hautausoimistossa Viipurissa. Hän oli jo aikaisemmin halunnut päästä diakoniatyötä opiskelemaan, mutta pääsi siihen tehtävään vasta myöhemmin. Mutta tämä raamatunlause oli ikään kuin viimeinen sysäys tulevaan ammattiin, joka oli hänelle sitten kutsumustehtävä. Anna-Kaisa oli iloinen, että Raamattu tuli niin tutuksi nuorena, nyt on näkö heikentynyt. Yhdessä luimessa siinä puhelinkeskustelussa ulkoa Paimensalmia 23. Hyvä Paimen on pitänyt hyvää huolta lampaastaan.

Tässä kuvassa tulee eteemme lähetysaarnaja, joka oli monet vuodet perheineen Afrikassa työssä. Hän piti

paljon afrikkalaisista ja halusi auttaa heitä kaikin puolin ja saattaa heitä tuntemaan Jeesusta, Vapahtajaansa. Hän on kirjoittanut näistä vaiheistaan, mutta myös siitä, kun hän vaikean sairauden vuoksi joutui takaisin Suomeen. Täällä hänelle aukesi työmaa varsinkin nuorten ja lasten parissa. Hän joutui paljon matkustelemaan käydessään mm. puhumassa nuorisolle monissa oppilaitoksissa. Kouluradiossa hän kertoili Afrikasta ja lähetystyöstä. Kerran hän oli tulossa taas erääseen kotiin, uskovan perheen luokse. Tuloajasta oli kyllä sovittu, mutta oli sattunut jotain sekaannusta asiassa. Kun hän tuli taloon, ketään ei ollut vastassa. Hän odotteli aikansa, kunnes yhtäkkiä alkoi kuulua töpöttäviä askeleita. Perheen pieni juuri puhumaan oppinut lapsi tuli, tarttui vieraan käteen ja sanoi: "Joka kestää loppuun asti, hän pelastuu." Nämä sanat ovat puhutelleet vierasta monesti myös jälkepäin.

Vas. Lähetysaarnajasetä ja pikkulapsi

Tehtävän ratkaisu: Tule lastenleirille Siitamajalle

Jäiden saartamana

Eräs nuori poika oli veneineen joutunut merellä jäiden saartamaksi. Hän oli hädissään. Mitä ajattelisivatkaan isä ja äiti, jos hän nyt hukkuisi? He olivat opettaneet hänelle Jumalan sanaa, mutta hän ei ollut halunnut ottaa sitä vastaan. Kuitenkin hän muisti selvästi sillä hetkellä erään Raamatun sanan: "Jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu." (Apt.2:21) Siinä veneessään pelottavan vaaran keskellä hän teki, niin kuin siinä lauseessa kehoitetaan ja nöyrtyi pyytämään anteeksi syntejään ja rukoilemaan apua. Hän sai anteeksi ja rauhan. Ei tarvinnutkaan enää pelätä kuolemaa. Herra armahti häntä ja antoi vielä päästä pois jäiden keskeltä. – Poika on kertonut tästä tapauksesta myöhemmin. "...Jeesus auttaa pelastaa, siihen saan mä uskaltaa."

Viimeisessä kuvassa on laulava joukko. Mitähän he laulavat? Näin alkaa heidän laulunsa: "Jeesus nimi ota myötäs, murheenlaakson matkamies. Tee sen turvissa sun työtäs, ohjatkoon se kaikki ties. Kallis oi, nimi soi, ilo taivaan, autuus maan!" Sinäkin ehkä tunnet sen, sehän on Siionin Kanteleen laulu 394. Muista usein sitä laulua, sillä se jäi pienen koululaisen mieleen vuonna 1936 vapun aikana. Meidän perheemme muutti silloin Kaustisilta Pohjanmaalta kauas Varsinaissuomeen. Maisemat muuttuivat ja monet asiat muuttuivat, mutta laulut eivät muuttuneet. Siionin Kannelta laulettiin edelleen ahkerasti kotona ja uskonystävien seurassa.

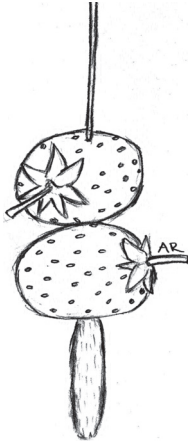
Eeva P

Reipasta yhteislaulua

Neljäs käsky

Sinä koululainen, opettele kokonaan ulkoa neljäs käsky ja muista sitä nyt erikoisesti taas äitienpäivän aikaan. Kuuntele tarkkaan vanhempiesi neuvoja! Rukoile heidän puolestaan!

Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että menestyisit ja eläisit kauan maan päällä.

Mitä se on?

Meidän tulee pelätä ja rakastaa Jumalaa niin, ettemme halveksi emmekä vihoita vanhempiamme tai hallitusväkeämme, vaan kunnioitamme ja palvelemme heitä. olemme heille kuuliaiset ja pidämme heitä rakkaina ja kalliina.

Tehtävä

Minne tämä koira on juoksemassa? -Asia selviää, kun yhdistät ympyrässä olevat tavut sanoiksi ja sanat lauseeksi. Oikea vastaus on toisaalla tässä lehdessä.

Sii le ma le riil jal las Tu ten lei ta

LASTEN RAAMATTULEIRI

pidetään
SIITAMAJALLA
Orivedellä
ti -su 10. - 15.6.2008

Ota ystäväsiikin mukaan!

Tuossa kuvassa tytöt jo pakkaavatkin leiritavaroita.

Leiri on tarkoitettu kouluikäisille mutta sitä nuoremmatkin ovat tervetulleita oman huoltajan kanssa.

Leirillä opimme raamatunkertomuksia. Ohjaajien tunneilla aiheena on Joonas ja lähetystyö. Pastorit opettavat meitä ja iltaohjelmissa kuulemme Jeesuksen ihmetoista. Leirillä opetellemme myös lauluja ja virsiä. Tänä vuonna toivomme, että otat mukaasi myös jonkun soittimen, jos osaat soittaa.

Leirillä puuhataan myös muuta kivaa uidaan ja saunotaan, sadepäivinä askarrellaankin. On luontopolku ja leikkimieliset urheilukilpailut. Illalla istutaan nuotiolla ja paistetaan tikkupullia ja makkaroita.

Ilmoittaudu hyvissä ajoin sähköpostilla Tuula Matikaiselle alla olevaan osoitteeseen tai

lähetä kortti osoitteeseen
Vaniljakuja b B 22
00990 HELSINKI

Nimensä tähden

Paimenpsalmissa 23 ovat lohduttavat sanat: *“Herra ohjaa minut oikealle tielle nimensä tähden.”*

Vanhemmat rakastavat lapsiaan. Jos heiltä kysytään, miksi he rakastavat, he voivat vastata tähän tapaan: *“Rakastan lapsiani, koska he ovat niin ihania ja rakkaita minulle.”* Jos lapsi kuulee tällaisen asian, hän varmasti on tyytyväinen ja tuntee olonsa turvalliseksi.

Vielä syvällisempi syy rakastaa lapsia on se, että vanhempi vetoaa omaan asemaansa. Tällöin vastaus voi kuulua: *“Rakastan lapsiani, koska olen heidän äitinsä (isänsä) ja vanhemman tehtävään kuuluu rakastaa lastaan.”* Tällainen vastaus lähtee siitä, millainen vanhempi on ja perustuu hänen omaan asemaansa.

Jumala ohjaa omat lapsensa oikealle tielle, virvoittavien vesien luokse ja vihreälle niitylle sen tähden, millainen hän itse on. Tässä on Jumalan lapsen varma turva. Tarvitset juuri tällaista paimenhoitoa. Syntiesi tähden et voi omin voimin saada rauhaa ja periä iankaikkista elämää. Tarvitsen Jumalan armon.

Se, että sinulla on Jumalan armo ja hänen siunauksensa, ei perustu siihen, millainen sinä olet tai millaiseksi voit tulla. Jumala armahtaa ja siunaa sinua oman nimensä tähden. Tämän osoitukseksi hän antoi oman Poikansa uhriksi syntiesi tähden. Hän on luvannut, että jokainen Jeesukseen uskova perii iankaikkisen elämän.

Mistä saat tiedon Jumalan nimestä ja hänen armostaan? Kristinoppi opettaa, että Jumalan nimi on Jumala itse sellaisena, kuin hän on ilmoittanut itsensä meille sanassaan ja teoissaan. Sanan ilmoitus kertoo selvästi, millainen Jumala on. Hän on pitkämielinen ja suuri armossa. Hän on liittänyt lupauksen syntien anteeksiantamisesta pyhään kasteeseen, evankeliumin sanaan ja pyhän ehtoollisen sakramenttiin. Näin Jumala tekee nimensä ja armoityönsä tunnetuiksi armonväliseissä ja ravitsee sieluumme niiden kautta. Luther mainitsee paimenpsalmin selityksessään, että siinä on puhe siitä siunauksesta, jota Jumala antaa Uuden liiton seurakunnassa sanan ja sakramenttien kautta.

Lapsi tarvitsee turvaa ja lohdutusta vanhemmiltaan jatkuvasti ja yhä uudestaan. Siksi hän mielellään usein kuulee vanhempien rakkaudesta. Sinä tarvitset Vapahtajan paimenhoitoa jatkuvasti ja toistuvasti koko elämäsi ajan. Muista siis pyhää kastettasi. Käytä Jumalan sanaa usein. Paina sitä mieleesi. Tule seurakunnan tilaisuuksiin yhdessä toisten kanssa kuulemaan evankeliumia ja nauttimaan pyhän ehtoollisen sakramenttia. Näin saat nauttia Jumalan paimenhoidosta koko elämäsi ajan ja periä autuuden sen armon tähden, jonka evankeliumin sana sinulle lupaa.

Kimmo Närhi

Kristuksen taivaaseen astuminen ja seurakunnan toiminta

“Edellisessä kertomuksessani kirjoitin, oi Teofilus, kaikesta, mitä Jeesus alkoi tehdä ja opettaa, hamaan siihen päivään asti, jona hänet otettiin ylös, sittenkuin hän Pyhän Hengen kautta oli antanut käskynsä apostoleille, jotka hän oli valinnut, ja joille hän myös kärsimisensä jälkeen moninaisten epäämättömien todistusten kautta osoitti elävänsä, ilmestyen heille neljäkymmenen päivän aikana ja puhuen Jumalan valtakunnasta. Ja kun hän oli yhdessä heidän kanssansa, käski hän heitä ja sanoi: “Älkää lähtekö Jerusalemissa, vaan odottakaa Isältä sen lupauksen täyttymistä, jonka te olette minulta kuulleet. Sillä Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhälä Hengellä, ei kauan näitten päivien jälkeen.” Niin he ollessansa koolla kysyivät häneltä sanoen: “Herra, tälläkö ajalla sinä jälleen rakennat Israelille valtakunnan?” Hän sanoi heille: “Ei ole teidän asianne tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa voimalla on asettanut, vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka.” Kun hän oli tämän sanonut, kohotettiin hänet ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään. Ja kun he katselivat taivaalle hänen mennessään, niin katso, heidän tykönänsä seisoi kaksi miestä valkeissa vaatteissa; ja nämä sanoivat: “Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä

Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaaseen menevän.” (Apt. 1:-11, Kristuksen taivaaseenastumisen päivän 1. vuosikerran epistola)

Ennen taivaaseen astumistaan Vapahtaja opetti opetuslapsiaan ja samalla meitä siitä, mikä seurakunnan toiminnassa ja lähetystyössä on todella tärkeää ja mikä on vähemmän tärkeää. Tämä Vapahtajan opetus oli ratkaisevaa apostolien kannalta. Nuo miehet, jotka olivat pelokkaina, Pietari jopa kieltäen, paenneet juutalaisia Kristuksen kuoleman aikoihin, saivat nyt rohkeuden. Kristuksen taivaaseen astumisen jälkeen he pelotta julistivat evankeliumia. Tämä perustui siihen, että he vakuutuivat Kristuksen ylösnousemuksesta ja saivat jälleen oppia, että evankeliumin julistaminen on kaikkein tärkein asia.

1. Seurakunnan toiminta perustuu Kristuksen todelliseen ylösnousemukseen

Tekstimme tuo esiin sen, että Jeesus osoitti monien epäämättömien todistusten kautta elävänsä. Oli niitä, jotka näkivät hänet ylösnousseena. Oli monien, paljon enemmän kuin kahden tai kolmen ihmisen todistus siitä, että Jeesus on noussut kuolleista. Se, että Kristuksen ylösnousemus on tällä tavoin todistettu asia, oli tärkeää apostoleille ja on tärkeää meillekin.

Silminnäkijähavaintojen tarkoitus oli johdattaa uskomaan Raamatun sanan. Vapahtaja oli ennalta sanonut, että hän nousee kuolleista. Vanha testa-

menti todistaa sen monin tavoin. Niinpä nuo silminnäkiätodistukset johdattavat meidätkin tämän päivän seurakuntalaiset suoraan kiinni Jumalan sanaan. Sana ilmoittaa Kristuksen nousseen kuolleista. Vain harvat uskovat näkivät omin silmin Kristuksen ylösnousseena. Kaikille kuuluu varma sana: "Herra on noussut kuolleista."

Tämä perustus on luja. Se ottaa horjuvan ja epäilleen, jo järjen mukaan katsottuna harhaan joutuneen lujalle armon pohjalle. Näin tapahtui Pietarille kieltämisten jälkeen. Näin tapahtui Tuomaalle epäilysten jälkeen. Näin tapahtui muillekin opetuslapsille vähemmän huomiota herättäneellä tavalla kuin noille kahdelle. Samoin sinäkin saat olla tuolla samalla varmalla perustalla. Jos elämän huolet tai kiusaukset ovat vieneet mieltäsi mukanaan ja raadelleet sieluasi, ei perustus ole mihinkään kadonnut. Kristus on noussut ylös. Syntien anteeksiantamus on varma. Uskossa häneen omistat iankaikkisen elämän ja kuulut Vapahtajan omien joukkoon.

Kristuksen ylösnousemus antaa seurakunnan elämälle sekä sisällön että voiman. Evankeliumi kuolleista nousseesta Vapahtajasta on tärkein viesti, joka seurakunnassa kuuluu sekä sen sisällä että julkisesti kaikkia varten. Evankeliumi ylösnousemuksesta antaa myös voimaa työhön vastustuksen keskellä. Niin kävi apostoleille, joiden epäröinnit vaihtuivat rohkeaan julistamiseen ja kiitokseen siitä, että saivat kärsiä Kristuksen nimen tähden. Näin käy myös meille. Tänä aikana monet voimat vastustavat evankeliumia. Vapahtaja on noussut ylös. Hän antaa sanansa julistukselle menestyksen niin silloin, kun se tapahtuu seura-

kunnan saarnaviran välityksellä kuin silloinkin, kun jokainen uskova todistaa Vapahtajastaan.

2. Seurakunnan toiminnassa on erotettava maalliset ja hengelliset asiat toisistaan

Opetuslapset kiinnittivät huomiota tarpeettomiin, jopa vahingollisiin maallisiin asioihin. Välistä he kysyivät, kuka heistä on suurin ja kuka saisi istua parhaimmilla paikoilla Jumalan valtakunnassa. Vapahtaja opetti heitä, etteivät tuollaiset asiat ole tarpeellisia. Tässä tekstissämme he kysyivät: "Tälläkö ajalla sinä rakennat Israelille valtakunnan?"

Israel eli tuolloin Rooman vallan alaisena. Tämä asia rasitti ihmisten elämää. Monet toivoivat, että maa saisi itsenäisyyden. Tällaisia pyrkimyksiä voimme historian valossa hyvin ymmärtää. Kuitenkaan maalliset, tärkeät valtiollisetkaan asiat, eivät kuulu evankeliumiin.

Vapahtaja sanoi, että ei ole opetuslasten asia tietää aikoja ja hetkiä, jotka Jumala on asettanut. Näin hän osoitti, että kysymys Israelin maallisesta asemasta ei ollut merkittävä opetuslasten työn kannalta. Pyhä Henki oli tuleva heihin. Heidän tehtävänsä oli viedä evankeliumia kaikille kansoille maan ääriin saakka.

Evankeliumi on luonteeltaan hengellinen. Se vapauttaa syntisen kahleista, olipa tämä millaisissa maallisissa oloissa tahansa. Evankeliumi myös leviää riippumatta maallisista oloista. Yhteiskunnan lait ja arvot vaikuttavat suuresti seurakuntien ulkonaisiin mahdollisuuksiin toimia. Rukoilemme Jumalaa, että hän säilyttäisi vapauden julistaa evankeliumia siellä, missä vapaus on ja antaisi lisää vapautta sinne,

missä sitä ei ole. Kuitenkaan seurakunta ei ole riippuvainen tällaisista asioista.

On torjuttava sellainen käsitys, että evankeliumiin liittyisi lupaus tietynlaisesta maallisesta valtakunnasta. Tällaisesta haaveilevat ne, jotka opettavat, että maanpäälle tulisi jokin erityinen onnenaika. Sellaista ei evankeliumi lupaa. Sen sijasta Jumalan sana leviää, kokoaa syntisiä omistamaan autuuden uskossa Vapahtajaan täällä monenlaisien vaivojen ja vastustavien voimien keskellä. Toivomme ei liity maalliseen loistoon, vaan sen perusta on syntien anteeksiantamus ja päämäärämme on iankaikkinen elämä taivaassa.

Seurakunnan tulee kuitenkin ottaa maallisia asioita huomioon. On toimitava lain ja järjestyksen mukaan. Jumalan sana opettaa rukoilemaan erityisesti esivallan puolesta, että saisimme viettää hiljaista ja rauhallista elämää. Vapahtaja on kuollut myös esivallan viranhaltijoiden puolesta, joten evankeliumi kuuluu heillekin.

Se, että toimimme esivallan säädösten mukaan, liittyy siihen, että seurakunnan elämän järjestäminen vaatii käytännöllisiä toimenpiteitä, niistä sopimista ja toteuttamista. Tämä toteutuu evankeliumin saarnan palveluksessa. Itse evankeliumi ei kuitenkaan koske näitä maallisia asioita, vaan se ilmoittaa syntiselle syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän Kristuksen tähden.

3. Seurakunnan toiminta opettaa olemaan valmis Kristuksen paluuta varten

Opetuslapset saivat nähdä Vapahtajan astuvan ylös taivaaseen. Se kiinnitti heidän huomiotaan. Ei ihme, sillä oli-

han tuo aivan ainutkertainen tapahtuma.

Opetuslasten ei pitänyt jäädä ihmettelemään sitä, että Vapahtaja astui ylös. Kaksi miestä valkeissa vaatteissa sanoi heille: *“Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaaseen menevän.”*

Vapahtaja on kerran tuleva takaisin. Silloin häntä eivät näe vain harvat, vaan tuo tapahtuma on kaikille julkinen. Kristus tulee tuomitsemaan elävät ja kuolleet.

Evankeliumin julistuksen päämäärä on usko ja uskon päämäärä on iankaikkinen elämä. Niinpä seurakunnan opetuksen ja toiminnan tarkoitus on, että jokainen kuulija uskossa turvaa Vapahtajaan ja näin on valmiina siirtymään iankaikkiseen elämään. Emme tiedä Kristuksen paluun aikaa emmekä hetkeä. Emme tiedä sitä, kohtaako meitä ajallinen kuolema ennen Vapahtajan paluuta vai olemmeko silloin elossa. Nämä kysymykset eivät ole tärkeitä. Sen sijaan tärkeää on, että joka hetkenämme uskossa turvaamme Vapahtajaan ja omistamme syntien anteeksiantamuksen hänen nimessään.

Uuden liiton seurakunta toimii kahdenlaisen kuoleman voittamisen välissä. Kristus voitti kuoleman ylönousemuksessaan. Kun hän palaa, hän vie kaikki omansa iankaikkiseen elämään. Tuolloin on lopullisella ja näkyvällä tavalla kuolema nielty ja voitto saatu. Näiden tärkeimpien asioiden varassa tahdomme toimia, kukin Kristukseen omana Vapahtajanaan uskoen sekä kutsumuksensa ja asemansa mukaan hänestä todistuksen antaen.

Kimmo Närhi

“Ihana viesti”

Sähköpostin käyttö on yleistynyt. Nykyisin on enää vähän henkilöitä, joilla ei ole omaa sähköpostia. Toisilla osoitteita on useampiakin. Sähköposti onkin varsin käyttökelpoinen tapa lähettää “kirje”. Sen lähettäminen ei maksa mitään ja viesti menee perille muutamassa minuutissa. Sähköpostin liitteenä voi lähettää valokuvia tai asiakirjoja. Saman postin saa menemään kerralla monille.

Kuten kaikkea muutakin maailmassa, sähköpostia voidaan käyttää sekä oikein että väärin, sekä hyvään että pahaan. Kun laatikkoosi kolahtaa roskaposti, tunnistat sen usein helposti ja poistat heti, ellei roskapostien suodatusohjelmasi ole jo poistanut sitä. Myös erilaiset sähköpostitse leviävät ketjukirjeet ovat yleistyneet.

Sain ystävänpäivänä ketjukirjeen, jonka otsikkona oli “Ihana viesti”. Siinä luki näin: “Tänä aamuna, kun Herra avasi taivaan ikkunan, hän näki minut ja kysyi: ‘Lapseni, mikä on sinun suurin toiveesi tänään?’ Minä vastasin: Pyydän, pidä huolta henkilöistä, jotka lukevat tämän viestin, sekä heidän perheestään. He ansaitsevat sen. Minä rakastan heitä paljon. Jumalan rakkaus on kuin valtameri, voit nähdä sen alun, mutta et sen loppua. Tämä viesti toimii päivänä, jolloin vastaanotit sen. Katsotaan, onko se totta. Enkeleitä on, mutta joskus, kun heillä kaikilla ei ole siipiä, kutsumme heitä ystäviksi. Välitä tämä ystävillesi. Jotakin hyvää tapahtuu sinulle illalla; jotakin, jota olet odottanut

kuulevasi. Älä katkaise tätä rukousta; lähetä se vähintään 5:lle.”

Ensilukemalta voisi ajatella, että olipa ihana viesti. Siinähan ystäväsi suorastaan tunnustaa uskovansa Jumalaan ja enkeleihin ja sanoohan hän vielä rakastavansakin sinua. Hän toivoo tiellesi suojelusenkeleitä.

Mutta tässä on nykymaailmalle tyypillinen juttu, jossa on sekoitettu sekä oikeaa että väärää samaan “soppaan”. Siihen on mausteeksi lisätty sanat: Jumalan rakkaus, enkeli ja rukous.

Rukous on sydämen puhetta Jumalalle. Jumala on luvannut kuulla rukouksemme ja vastata niihin. Mutta hän ei ole luvannut vastata niihin juuri niin, kuin olemme anoneet. Hänen vastauksensa on paljon viisaampi, kuin ymmärrämme pyytääkään. Jumala vastaa rukouksiimme ajallaan. Me emme voi käskeä Jumalaa. Jumalaa ei voi pitää ihmisten “taikasuvana”. Niinpä ei ole oikein luvata Jumalan puolesta: “Tämä viesti toimii sinä päivänä, kun luit sen, ... jotakin hyvää tapahtuu sinulle illalla”.

Entäpä lause: “He ovat ansainneet sen.” Siitä saa sen käsityksen, että ihminen voisi ansaita Jumalan varjeluksen. Ilmeisesti tämä on yleinen käsitys, sillä olen joskus kuullut saman ajatuksen, mutta päinvastaisena: “Jos et ole hyvä, enkelit kääntävät selkänsä sinulle.” Näin ei Raamattu kuitenkaan opeta, vaan sanoo: “sillä hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvillekin, ja antaa sataa niin väärille

kuin vanhurskaillekin.” Matt. 5:45. Jumala antaa meille kaiken lahjaksi – ei palkaksi. Uskokin on Jumalan lahja – ei ihmisen oma ansio. Suurin ja ihmeellisin Jumalan lahja on iankaikkinen elämä. “Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja - ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi. Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme.” Ef. 2: 8-10. Simo Korpela on sanonut laulussaan osuvasti: “Armoa kaikk’ on, armoa vaan, jos mitä milloin mä toimehen saan. Jos koen voimaa, hehkua, tulta, kaikki se, kaikki se, Herra, on sulta. Kaikki se ain rakas Herra on sulta. Uskoni kallis sun on se työs, rak-

kaus, toivo, ne sulta on myös. Oikeaan ohjaa armo mun tieni. Suuri sä, Herra, mä ihminen pieni. Herra on suuri, mä ihminen pieni.”

No, eihän viestin lähettäjä itsekään usko “lupaukseensa”. Hänhän kirjoittaa: “Katsotaan, onko se totta”. Usko perustuu Raamattuun ja sen lupausten uskomiseen – ei testeihin, eikä kokemuksiin. “Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta.” Room. 10:17.

Sitten monet ajattelevat, että ihminen muuttuu kuollessaan enkeliksi ainakin, jos kyseessä on pienen lapsen poismeno. Mutta enkelit ovat Jumalan luomia henkiolentoja, jotka palvelevat Jumalaa. He ovat taivaallinen sotaväki. Me emme voi rukoilla emmekä käskää enkeleitä.

Olen saanut myös sähköposteja, joissa minulle tuntematon henkilö pyytää minua rukoilemaan jonkin minulle täysin tuntemattoman tapauksen puolesta. Tapauksen, josta viestissä on kerrottu muutamalla sanalla. Minä en osallistu tällaisiin ”yhteisrukouksiin”. Raamatussa sanotaan: ”Kun rukoilette, niin älkää tyhjiä hokeko niinkuin pakanat, jotka luulevat, että heitä heidän monisanaisuutensa tähden kuulaaan.” Matt. 6:7. Se olisi minun kannaltani tyhjän hokemista. Huuleni lukisivat paperista lauseen, josta en tiedä mitään. Jumala on luvannut: ”Jos kaksi teistä maan päällä keskenään sopii mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, niin he saavat sen minun Isältäni, joka on taivaissa. Sillä missä kaksi tahi kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellensä” (Matt. 18:19,29). On uskottava Jumalan lupaus, johon riittää kaksi. Jumala ei sano sanassaan, että hän kuulee paremmin, jos saadaan kaksisataa mumisemaan samat sanat.

Rukouksen voimaa ei lisää se, missä rukoillaan, eikä se, kuinka monta rukoilee. Jumala kuulee yhdenkin ihmisen pyynnön: ”Vaun sinä, kun rukoilet, mene kammioosi ja sulje ovesi ja rukoile Isääsi, joka on salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle.” Matt. 6:6. Jumala ei ole luvannut kuulla epäuskoisten rukouksia: ”Mutta anokoon uskossa, ollenkaan epäilemättä; sillä joka epäilee, on meren aallon kaltainen, jota tuuli ajaa ja heittelee. Älköön sellainen ihminen luulko Herralta mitään saavansa.” Jaak. 1: 6–7. ”Jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu. Mutta kuinka he huutavat avuksensa sitä, jo-

hon eivät usko?” Room. 10: 13–14.

Mutta sähköpostia voidaan käyttää myös hyvään ja oikeaan. Itse olen saanut lähes vuoden ajan joka päivä sähköpostin, jossa on suunnilleen yksi luku Raamatusta siten, että vuoden aikana tulen lukeneeksi Uuden Testamentin läpi. Olen havainnut sen hyväksi. Tällaista viestiä ei tietenkään voi lähettää toiselle muuten, kuin hänen suostumuksellaan ja hänen on voitava myös luopua viesteistä, jos hän itse haluaa. Jo yhdenkin raamatunlauseen lukeminen päivittäin on tyhjää parempi. Jumala on luvannut siunata sanansa kuulemisen: ”Sillä niin kuin sade ja lumi, joka taivaasta tulee, ei sinne palaja, vaan kostuttaa maan, tekee sen hedelmälliseksi ja kasvavaksi, antaa kylväjälle siemenen ja syöjälle leivän, niin on myös minun sanani, joka minun suustani lähtee: ei se minun tyköni tyhjänä palaja, vaan tekee sen, mikä minulle otollista on, ja saa menestymään sen, mitä varten minä sen lähetin.” Jes. 55:10–11.

Vastaavasti sähköpostilla voisi lähettää kerran viikossa pyhäkoulukirjeen jokaiseen kotiin tai jokaiselle lapselle, joka haluaa sellaisen viestin saada. On eri asia saada viesti omaan postilaatikkoon kuin mennä lukemaan kirje johonkin nettiosoitteeseen. Tällaisia uutiskirjeitä (Newsletter) käytetään ja lähetetään yleisesti välitettävässä maallisissa asioita, esimerkiksi erilaisissa uutisia. Voisimme aloittaa tällaisen uutiskirjeen ja lähettää vaikkapa Kristinoppi vuoden aikana, yksi kysymys päivässä. Siinä on juuri sopivasti 363 kysymystä. Niin tulisi Kristinoppi kerrattua kaikkien kesken. Tällaisella ihanalla viestillä olisi suuri siunaus.

Eeva Voima

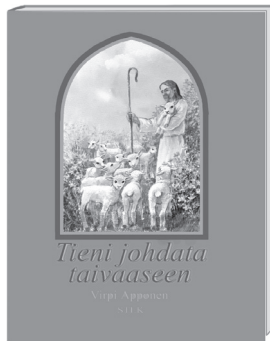
Lasten raamattuleiri
Orivedellä, Siitamajalla 10.-15.6.2008
Joona ja lähetystyö

Tämän vuoden lasten raamattuleirimme otsikko on Joona ja lähetystyö. Oppitunneilla käsitellään profeetta Joonan jännittäviä vaiheita ja sitä, kuinka Jumala kutsui hänet tärkeään sananjulistajan tehtävään. Leirillä opettavat mm. pastorit Rupert Efraimson, Markku Särelä ja Kimmo Närhi sekä ryhmätunneilla kunkin ikäryhmän oma opettaja. Emäntinä, vapaaajan toiminnan järjestämisessä ja muissa tehtävissä on jo aiemmin leireillä ollut ja uudempaakin väkeä. Samaan aikaan lastenleirin kanssa on käynnissä myös rippikoulu.

Siitamajan ympärillä on kaunista seutua. Leirisauna lämpiää järven rannalla. Muuten väliajoilla leikimme, pelaamme, askartelemme ja teemme kaikkea muuta mukavaa. Leirimaksu on vain 48 euroa, joka peritään samasta perheestä korkeintaan kahdesta lapsesta. Ohjelma alkaa tiistaina 10.6. ruokailulla klo 17 ja päättyy sunnuntaina 15.6. ruokailun jälkeen noin klo 13.

Tarkemman päiväohjelman löydät internetistä www.luterilainen.com.
Tervetuloa, ja tuo mukaan ystäväsiikin!

Ilmoittaudu osoitteella Tuula Matikainen Vaniljakuja 1 b B 22 00990 Helsinki, tuula.matikainen@pp2.inet.fi, 0400 934 515.

Uusia kirjoja

Kristinoppi ruotsiksi on nyt kaikkien asiasta kiinnostuneiden käytössä.

Samoin Markku Särelin saarnakirja numero 2.

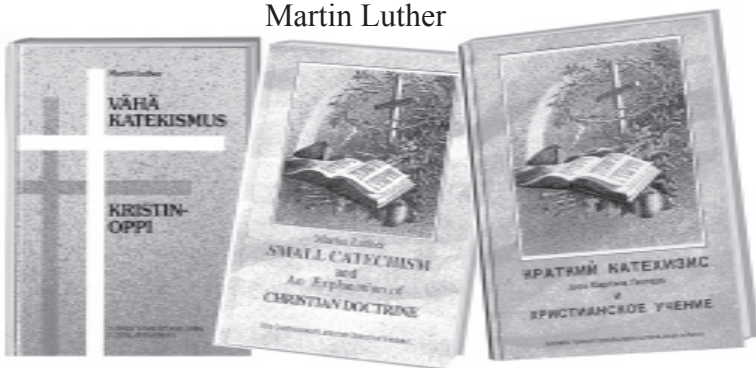
Markku Särelin saarnakirjan kakkososa ilmestyi sopivasti pääsiäiseksi. Kirja sisältää 480 sivua ja yli 80 saarnaa. Se käsittelee saarnat laskiaissunnuntaista helluntaihin

Virpi Apposen lastenkirja *Tieni johdata taivaaseen* on niin ikään tullut painosta. On suuri asia, että saamme antaa lasten käsiin luotettavan, hauskaasti kirjoitetun hengellisen kirjan, jossa uskon asioita on esitetty oikeassa hengessä.

VÄHÄ KATEKISMUS

ja sen laaja selitys, *Kristinoppi*, 295 sivua

Martin Luther

Lutherin Vähä katekismus ja siihen liittyvä Kristinoppi on tärkeä perusteos tunnustuksellisesta luterilaisesta opista kiinnostuneille. Se antaa kattavan esityksen siitä, mitä uskomme Raamatun mukaan. Se paitsi vastaa moniin ihmisillä mahdollisesti olleisiin kysymyksiin, se vastaa myös sellaisiin kysymyksiin, joita ihmiset eivät osaa tehdä ja jotka kuitenkin ovat heille tärkeitä.

Kirja on julkaistu eri kielisinä. Kirjan hinta on 10 euroa kielestä riippumatta.

Aikuisten raamattuleiri

Siitamajalla 8.-13.7.

Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 80 vuotta

Vietämme aikuisten raamattuleirimme kirkkokuntamme 80-vuotisjuhlan merkeissä. Leirillä on runsain määrin kirkkokunnan opilliseen perustaan, syntymiseen, kuluneiden vuosikymmenien vaiheisiin, lähetystyöhön ja nykypäivän toimintaan liittyvää ohjelmaa.

Tarkka ohjelma julkaistaan internet-sivuillamme www.luterilainen.com sekä kesäkuun Luterilaisessa.

Tervetuloa!

Kastettu

Kasteessa on Vapahtajan armon osallisuuteen ja hänen seurakuntansa yhteyteen otettu *Santeri Vesa Markus Lappalainen*, syntynyt 16.3.2008 Kirkkonummella ja kastettu 4.5.2008 Helsingin Tunnustuksellisessa Luterilaisessa Seurakunnassa.

“Jeesuksessa Kristuksessa syntinen on vanhurskas, ansionsa verhotessa puhdas, aivan autuas. Aarteen arvaamattoman sain mä keran kasteessan.” (SK 1961 109:2)

Poisnukkuneita

Jumala on kutsunut ajan vaivoista iankaikkiseen autuuteen Helsingin Tunnustuksellisen Luterilaisen Seurakunnan jäsenet, sisarukset

Eva Anneli Iso-Hiisin 81 vuoden iässä 17. tammikuuta 2008 ja
Aili Sylvia Hännisen 84 vuoden iässä 1. toukokuuta 2008.

Jeesus sanoi: *“Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikänä kuole.”* (Joh. 11:25,26)

Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Seurakuntien toimintaa

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: **Jumalanpalvelus** keskiviikkoisin klo 19 28.5. alkaen. Jumalanpalvelusta ei ole 11.6. ja 9.7.

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12: **Kevätjuhla** su 18.5. jumalanpalvelus klo 11, päiväjuhla klo 13.30.

Siitamaaja: Jumalanpalvelus su 25.5. (HPE), 8.6., 15.6., 21.6. (konfirmaatio, HPE), 6.7., 13.7. (HPE), 27.7, 10.8. ja 24.8. klo 11. Lisäksi HPE 15.6. klo 10.
Hämeenlinna, Saaristenkatu 22: *Jumalanpalvelus* su 1.6. (HPE) klo 11.

Vaasa: Kirjastonkatu 5, sisäpiha: raamattutunnit erityisesti seurakuntaan liittymisestä kiinnostuneille ja muillekin ti 20.5. (KN) klo 17 Jumalan laki, 18.30 Evankeliumi, ti 27.5. (MS) klo 17 Kaste ja klo 18.30 Rippi, ke 28.5. (MS) klo 17 Ehtoollinen ja klo 18 .30 Rukous, to 29.5. (MS) klo 17 Seurakunta ja klo 18.30 Saarnavirka, ke 4.6. (KN) klo 17 Lähetystyö, klo 18.30 muut kysymykset ja klo 19.30 jumalanpalvelus. Kunkin otsikon aiheesta pastori pitää opetuksen, jonka jälkeen on aikaa keskustelulle.

Liperi/Kontiolahti: Jumalanpalvelus ti 3.6. (HPE).

Lahti, Rajakatu 7. Jumalanpalvelukset su klo 16. HPE 1. ja 29.6. Jumalanpalvelusta ei ole 18.5., 15.6. ja 13.7.

Kuusankoski, Kettumäentie 2: Jumalanpalvelus su 29.6. klo 11.

Kotka: Raamattutunti Lindellillä ke 21.5. klo 18.

Leirejä Siitamajalla

Nuorten päivät ja esirippikoulu 23.-25.5.

24.5. kevättalkoot aamupäivästä alkaen ja lasten raamattuleirin suunnittelukokous klo 14.

Rippikoulu 8.-21.6.

Lasten raamattuleiri 10.-15.6.

Aikuisten raamattuleiri 8.-13.7.

Yhteystiedot:

Pastori Kimmo Närhi,
Rajakatu 7, 15100 Lahti,
puh. 03-7823097, 040-7567659,
Fax: 03- 734 2484, Sähköposti:
kimmo.narhi@luterilainen.com
STLK:n verkkosivut:

www.luterilainen.com

Sisällys:

Kirkossa on kulttava, mitä Jumala puhuu, Martti Luther.....	114
Pääsiäisen ilo jatkuu, KN.....	115
Kutsu suurille illallisille, MS.....	117
Lapsikasteesta, A.A.W.....	121
Astui ylös taivasiin, istuu Jumalan, Kaikkivaltiaan Isän oikealla puolella...R.E.....	123
Vesa, Luterilaisen Lastenosasto, TM.....	129
Nimensä tähden, KN.....	137
Kristuksen taivaaseen astuminen ja seurakunnan toiminta, KN.....	138
Ihana viesti, EV.....	141
Ilmoituksia ja toimintatietoja.....	144-147
Kansi: Viisi leipää ja kaksi kalaa, Luuk. 9:13-17, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: 570002-240523. Helsinki: 127030-18973.

Luterilainen -lehti : 800017-303309

Kirkkokunta: 1) 220518-21559. Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 70302, ulkolähetys 75006, opintorahasto 75103, lahjoitukset Luterilaiselle 54108. 2) Tilit/ kirjamyynti 800018-1477085.

Luterilainen-lehti ilmestyy kerran kuussa, kolme kaksoisnumeroa.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilauhinta 2008: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e

**Toimitus: Päätoimittaja: Kimmo Närhi, Rajak. 7, 15100 Lahti,
puh. 03 -7823097, 040-756 7659, fax 03-734 2484.**

Sähköposti: kimmo.narhi@luterilainen.com

Avustajia: Tuula Matikainen (Vesa), Kimmo Pälikkö (taitto, kuvitus)

Tilaukset, maksut, osoitteenmuutokset yms. os.:

Luterilainen c/o Leena Särelä, Ullanmäentie 11 A 11, 02750 Espoo,

Sähköposti: lsarela@gmail.com

Luterilainen-lehden pankkitilin numero: 800017-303309.

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com